

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 207/2026
10.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Туфегџића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 81/23 од 25.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 974/25 од 18.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Туфегџића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 81/23 од 25.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 974/25 од 18.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 81/23 од 25.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од две године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 04.07.2019. године до 06.07.2019. године.

Истом пресудом окривљени је, на основу члана 261. ЗКП и члана 264. ЗКП, обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка износ од 472.254,75 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени ББ, на основу члана 258. ЗКП упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 974/25 од 18.11.2025. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Обреновцу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Обреновцу К 81/23 од 25.04.2025. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Туфегџић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана

439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и врати предмет суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, у образложењу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног се бави разлозима из члана 409. ЗКП који се тичу измене или подношења нове оптужнице суду. С тим у вези бранилац окривљеног у захтеву истиче да Основни суд у Обреновцу није могао да прихвати оптужницу ОЈТ у Обреновцу Ктo 107/21 од 13.05.2024. године, јер се по наводима одбране у конкретној ситуацији радило о подношењу нове оптужнице, а не измени постојећег оптужног акта, те је иста морала проћи контролу већа из члана 21. став 4. ЗКП и бити достављена окривљеном и браниоцу на одговор. Даље бранилац истиче да се незаконитост поступања тужилаштва огледа у томе што је, поред вођења кривичног поступка за кривично дело из члана 122. КЗ, покренуло нови поступак за кривично дело из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, прослеђујући оптужни акт судији који је поступао у предмету К 81/23 због истог догађаја, али за друго кривично дело. Бранилац се даље опширно бави овлашћењима јавног тужиоца у овој фази главног претреса, а након окончања доказног поступка, те изводи закључак да је оваквим поступањем тужилаштва, односно изменом правне квалификације коју је прихватио суд поступљено незаконито и на штету окривљеног. Оваквим наводима браниоца окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако истиче повреду одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП, правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 409. ЗКП, односно побија одредбе ЗКП које регулишу поступање јавног тужиоца код измене чињеничног стања у току кривичног поступка. По наводима одбране окривљени је осуђен без доказа, чак и постојања сумње, чиме је суд повредио и одредбе члана 16. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 409. ЗКП и члана 16. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић